

Az egészségügyi miniszter 30/2007. (VI. 22.) EüM rendelete az egészségügyi dolgozók rendtartásáról

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 247. § (2) bekezdésének l) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, továbbá az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában megállapított feladatkörömben eljárva - figyelemmel az Eütv. 140/A. § (5) bekezdésében foglaltakra - a következőket rendelem el:

1.§

Az egészségügyi dolgozók rendtartására vonatkozó szabályokat jóváhagyom és e rendelet melléklete szerint tartalommal közzéteszem.

2.§

Ez a rendelet 2007. július 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg az egészségügyi dolgozók rendtartásáról szóló 11/1972. (VI. 30.) EüM rendelet, továbbá annak módosításáról szóló 14/2003. (IV. 9.) ESZCSM rendelet hatályát veszti.

*Dr. Horváth Ágnes s. k.,
egészségügyi miniszter*

Melléklet a 30/2007. (VI. 22.) EüM rendelethez

A Rendtartás célja

A Rendtartás az alapvető hivatásbéli követelmények megfogalmazásával iránymutatással szolgál az egészségügyi dolgozók számára a betegekkel és a társadalommal szemben, illetve egymás között követendő etikus magatartás szabályairól, az etikai vétségnek minősülő cselekményekről.

A Rendtartás elő kívánja segíteni az egészségügyi dolgozókat övező közbizalom erősítését, az egészségügyi dolgozók megbecsülését.

A Rendtartásban foglalt magatartási szabályok vétkes megszegése etikai vétségnek minősül.

I. Az etikus magatartás általános elvei

I. 1. A beteg jólléte mindenekelőtt: ezt az elvet sem a társadalmi, sem politikai nyomás, sem az adminisztrációs kötelezettségek, sem kereskedelmi érdekek nem sérthetik.

I. 2. Az egészségügyi dolgozó soha nem vehet részt kínzásban, bármiféle kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódban. Ilyen cselekményeket nem végezhet, ezekhez semmiféle segítséget nem nyújthat, tekintet nélkül arra, hogy ki ezen cselekmények alanya, illetve hogy ezeket a cselekményeket milyen céllal, milyen körülmények között követik el; ideértve a hatósági- és büntetőeljárást, továbbá a háborút és az egyéb fegyveres konfliktusokat is.

I. 3. A beteg autonómiáját az egészségügyi dolgozóknak tiszteletben kell tartaniuk, mind annak személyes értelmében, mind pedig az egészségügyi ellátás során. Az egészségügyi dolgozók személyes véleményüket, így különösen világnézetüket, vallási, filozófiai, politikai nézeteiket nem kényszeríthetik a betegre, annak ellátását nem tehetik semmilyen értelemben sem ezektől függővé. Ez a rendelkezés nem érinti az orvos a II.2. és a II.8. pontban foglalt jogait.

I. 4. Az egészségügyi dolgozóknak az egészségügyi ellátás nyújtása során az igazságosság, az egyenlő elbánás elvét kell követniük, ideértve azt is, hogy a rendelkezésre álló források elosztásában a hozzáférés egyenlő esélyének kell érvényesülnie. El kell kerülniük a diszkrimináció minden formáját.

I. 5. Az egészségügyi dolgozóknak folyamatos köteleessége saját szaktudásuk, illetve az egészségtudományok állandó fejlesztése, a minőségi ellátás biztosításához szükséges szakmai tudás megszerzése, fejlesztése, átadása.

I. 6. Az egészségügyi ellátás nyújtása során a tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvének - a formális, jogszabályi kötelezettségek betartásán túl - úgy kell érvényesülnie, hogy az érintettek szakmailag valóban elfogulatlan információk birtokában hozhassák meg döntéseiket.

I. 7. A titoktartás elvének érvényesítése során - a formális, jogszabályi kötelezettségek betartásán túl - az egészségügyi dolgozóknak tiszteletben kell tartaniuk a betegek magánéletét is, továbbá mindenkor alkalmazkodniuk kell a tudomány és a technika fejlődése miatt fellépő új követelményekhez, különös tekintettel az elektronikus információk rendszerekre és a genetikai információk hozzáférhetőségére.

I. 8. Az egészségügyi dolgozók nem használhatják fel sem szaktudásukat, sem helyzetüket arra, hogy a beteggel való kapcsolatukból személyes előnyt tisztességtelenül szerezzenek. Kerülendő - a szaktudást és a helyzetet kihasználva - a beteggel való olyan kapcsolat fenntartása vagy folytatása a kezelést követően, amely szexuális, személyes anyagi előny megszerzésére irányul, vagy bármilyen egyéb magánjellegű előny érdekében történik.

I. 9. Az egészségügyi dolgozóknak szakmai tevékenységük során meg kell őrizniük szakmai függetlenségüket, egyéni

haszon vagy bármely személyes előnyszerzés nem ütközhet a szakmai függetlenséggel, az elfogulatlan működéssel. Az esetleges összeférhetetlenség tényét a beteggel közölniük kell, illetve nyilvánosságra kell hozniuk, vagy ki kell azt küszöbölniük; ideértve a tudományos és szakmai vezetői munkával kapcsolatos tevékenységet is.

I. 10. Az egészségügyi dolgozóknak elkötelezettnek kell lenniük szakmájuk etikai szabályainak betartása és betartatása mellett, és törekedniük kell arra, hogy ezt mások is tiszteletben tartsák, ideértve a szabályok ellen vétők helyreigazítását és figyelmeztetését is.

II. Az orvosokra vonatkozó különös szabályok

Kapcsolat a betegekkel

II. 1. Az orvosnak tiszteletben kell tartania a beteg - jogszabályban előírt keretek közötti - szabad orvosválasztását.

II. 2. Az orvos a hatályos jogszabályok rendelkezéseire figyelemmel vállalhatja el, illetve tagadhatja meg az adott beteg ellátását azzal, hogy az ellátás megtagadása kizárólag valós, nyomós okon alapulhat. A vonatkozó jogszabályokba foglalt rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

II. 3. A valamely szempontból hátrányos helyzetű betegek ugyanolyan kezelési lehetőségekre és ugyanolyan minőségű ellátásra jogosultak, mint más hasonló egészségi állapotban levő személyek.

II. 4. A kezelés elutasítása soha nem alapulhat a beteg vallási, világnézeti, politikai vagy erkölcsi alapú, továbbá a faj, a szín, a nem, a nyelv, a nemzeti vagy társadalmi származás, a vagyoni, a születési vagy egyéb helyzete szerinti elítélésén sem. Az orvosnak a szakmailag lehetséges mértékben figyelembe kell vennie, ha a betegnek sajátos vallási, világnézeti vagy erkölcsi alapú kérései vannak a kezeléssel kapcsolatban.

II. 5. A fogvatartott vagy hatósági intézkedés hatálya alatt álló személyek, valamint a kényszer-, illetve kötelező gyógykezelés hatálya alatt álló betegek ugyanolyan kezelési lehetőségekre és ugyanolyan minőségű ellátásra jogosultak, mint más hasonló egészségi állapotban levő személyek.

II. 6. Az orvos - az egészségügyi indokból alkalmazott jogszerű korlátozó intézkedések kivételével - nem működhet közre a hatósági kényszerintézkedések végrehajtásában abból a célból, hogy az intézkedés hatálya alatt álló személy ellenállását leküzdje, megtörje, azonban joga van a saját védelmét biztosító megfelelő óvintézkedésekhez.

II. 7. Az orvos egészségére állapotuknál fogva veszélyt jelentő betegek, így különösen a fertőző és közvetlenül veszélyeztető magatartást tanúsítók kezelése csak a megfelelő óvintézkedések alkalmazásának lehet indoka, a kezelés elutasításának nem.

II. 8. A betegnek joga van az egészségügyi ellátás folyamatosságához. Amíg a kezelés orvosi szempontból indokolt, az orvos nem szakíthatja meg a beteg kezelését anélkül, hogy megfelelő időben kellő segítséget nyújtana a beteg számára annak érdekében, hogy ellátása másik orvos által biztosítható legyen.

II. 9. Ha az orvos azért nem vállalja valamely kezelés elvégzését, mert az erkölcsi felfogásával, lelkiismereti vagy vallási meggyőződésével ellenkezik, akkor erről megfelelő időben tájékoztatnia kell a beteget és más, az adott kezelés elvégzését vállaló orvoshoz kell irányítania őt.

II. 10. Az orvos nem állíthatja magáról és nem kelthet olyan látszatot, hogy olyan szakismeretek, kezelési lehetőségek birtokában van, amelyekkel valójában nem rendelkezik. Ha az orvos úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik megfelelő szakmai képességekkel vagy a szükséges lehetőségekkel ahhoz, hogy elvállalja vagy folytassa a beteg kezelését, akkor erről megfelelő időben tájékoztatnia kell a beteget és más, megfelelő orvoshoz kell őt átirányítania, ideértve a progresszív körlefordulást is.

II. 11. A betegnek joga van arra, hogy betegségéről, illetve a kezelési lehetőségekről további véleményt, véleményeket kérjen. Az orvosnak ezt akkor is lehetővé kell tennie és a beteg kérésére elő is kell segítenie a megfelelő szakemberek elérhetőségéről szóló felvilágosítás nyújtásával, ha nem ért egyet a beteggel. A további véleményt adó orvos azonban nem törekedhet arra, hogy a beteg kezelését átvegye.

II. 12. Ha a beteg és az orvos között feloldhatatlan a kezeléssel kapcsolatos véleménykülönbség, akkor az orvosnak segítenie kell a beteget abban, hogy eljusson egy másik olyan orvoshoz, akivel vélhetően megfelelő együttműködést tud kialakítani.

II. 13. Az orvos soha nem használhatja fel a beteggel való kapcsolatát vagy szakmai pozícióját arra, hogy személyes vagy üzleti kapcsolatot létesítsen a betegével, vagy annak közeli hozzátartozójával, különösen ha az a beteg kiszolgáltatott helyzetének kihasználására vagy az orvos tisztességtelen előnyszerzésére irányul.

II. 14. A különleges kezelési helyzetekkel - így különösen az elsősegélynyújtással, a terminális állapotú betegek kezelésével, a szerv- és szövetátültetéssel, az abortusszal és asszisztált reprodukciós eljárásokkal - kapcsolatos jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

III. A tájékoztatáson alapuló beleegyezés

III. 1. Az érintettek tájékoztatásával kapcsolatos jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

III. 2. A tájékoztatást csak olyan szakember adhatja, illetve a beleegyezést csak olyan szakember jelenlétében tehető meg érvényesen, aki kellő képzettséggel és tapasztalattal rendelkezik ahhoz, hogy megfelelő módon felvilágosítást adjon a kezelés lényegét, a kezeléssel elérhető előnyöket, a felmerülő kockázatokat és az esetleges alternatívákat illetően.

III. 3. Az érintetteket a kezelésbe való beleegyezésük előtt, a kezelés alatt és után is megfelelően tájékoztatni kell - ideértve az előre nem látható következményekről, a nem kívánatos illetve mellékhatásokról és az ellátás során bekövetkezett tévedésekről és elkövetett hibákról szóló tájékoztatást is.

III. 4. Abban az esetben, ha az orvosban felmerül annak gyanúja, hogy az érintett a megfelelően végzett tájékoztatás ellenére sem értette meg azt, kérnie kell a beteg hozzájárulását ahhoz, hogy tájékoztatásra jogosult más személyt tájékoztathasson, amennyiben erre lehetőség van. Ez az eljárás különösen ajánlott a komoly kockázatokat rejtő, illetve a beteg állapotát jelentősen érintő kezelések esetén.

III. 5. Az orvosnak általában ki kell kérnie a beteg hozzájárulását fizikális vizsgálat végzése előtt, az intim testtájak vizsgálatának szükségességéhez külön is magyarázatot kell fűzni. A betegnek kortól és nemtől függetlenül fel kell ajánlani, hogy az általa megjelölt kísérő is jelen lehet a vizsgálaton.

III. 6. Különös gondot kell fordítani a tájékoztatás során az érzékeny betegcsoportok, így különösen a gyermekek, idősek, pszichiátriai betegek, korlátozott belátási képességgel rendelkezők és a fenyegető magatartású betegek tájékoztatására.

III. 7. Ha az orvos harmadik fél nevében jár el - legyen az egy személy vagy egy intézmény - erről is tájékoztatnia kell a beteget.

IV. Adatkezelés, titoktartás, egészségügyi dokumentáció

IV. 1. Az adatkezelésre, a titoktartásra és az egészségügyi dokumentáció vezetésére, kezelésére vonatkozó jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

V. Az orvosok kapcsolata egymással és más egészségügyi dolgozókkal

V. 1. Súlyosan etikátlan az olyan magatartás, amely a beteg kezelésében - akár az adott szolgáltató keretében, akár azon kívül - részt vevők véleményének, javaslatainak kinyilvánítását akadályozza, ideértve a kisebbségi véleményt képviselő egészségügyi dolgozóval szembeni bármilyen retorziót is. A szakmai vitákban kizárólag tárgyyszerű érvelésnek van helye, súlyosan etikátlan a kioktató, megalázó, személyeskedő hangnem.

V. 2. Az orvos a beteg érdekében szükség esetén köteles konzultálni és együttműködni más egészségügyi dolgozóval. A konzíliumot kérő orvosnak meg kell győződnie a konzíliumra felkért személy, illetve szolgáltató alkalmasságáról. Ha a felkért konziliárius nem tartja magát autentikusnak, vagy a felkérésben megjelölt tevékenységet a tárgyi vagy személyi feltételek hiánya miatt nem, vagy csak jelentős késedelemmel tudja elvégezni, erről haladéktalanul értesíti a felkérő orvost.

V. 3. A konzílium kérésnek valós, lényeges szakmai indokon kell alapulnia. Súlyosan etikátlan, ha a konzíliumot személyes vagy anyagi előny érdekében kérik, különösen akkor, ha ezzel a beteget felesleges kockázatnak teszik ki, vagy bármilyen egyéb hátrányt okoznak neki.

V. 4. A konzílium eredményét a kezelőorvos nem köteles elfogadni, azonban ha a beteghez ugyanazon kérdést illetően ismételt konzíliumot kér ugyanazon szakma más képviselőjétől, akkor ezt a tényt mind a korábban, mind az újonnan felkért orvossal az ismételt konzílium előtt közölni és indokolni kell.

V. 5. A konzílium alapján alkalmazott kezelés kimeneteléről a kezelőorvosnak a konziliáriust értesítenie kell.

V. 6. A kezelőorvosnak, illetve a szolgáltató vezetőjének biztosítania kell, hogy a betegek kezelőorvosuk távollétében megfelelő kezelésben részesüljenek. A helyettesítés idején a kezelőorvos felelőssége a beteg kezelésével kapcsolatosan nem szűnik meg teljesen, különösen ami a helyettesítő orvosnak a beteg állapotáról, a kezelés folyamatáról való megfelelő tájékoztatását illeti. Ezeket a rendelkezéseket az ügyeleti időre, illetve beosztásra megfelelően alkalmazni kell.

V. 7. A kezelőorvost helyettesítő orvos, illetve a konziliárius nem törekedhet arra, hogy a betegek kezelését a helyettesítés, illetve a konzílium utáni időszakokra is átvegye kezelőorvosuktól.

V. 8. Ha az orvostól egy másik orvostól referenciát kérek, a tájékoztatásnak tárgyilagosságnak, elfogultságtól mentesnek kell lennie és kizárólag a másik orvos szaktudásával kapcsolatos információkra szorítkozhat. Súlyosan etikátlan minden olyan alaptalan és bizonyíthatatlan információ, amely alkalmas arra, hogy közvetlenül vagy közvetve rontsa a másik orvos jó hírét, megingassa a belé vetett bizalmat.

V. 9. Ha az orvos bármely más orvos tevékenységében szakmai hibát észlel, köteles erre az érintett orvos figyelmét felhívni. A véleményeltérést az érintettek kötelesek elsősorban egymás között tisztázni. Szükség esetén - különösen, ha az észlelt hiba a beteg életét veszélyeztetheti vagy állapotát súlyosbíthatja - ki kell kérni a szakmai felettes, illetve konziliárius véleményét, ennek akadályozottsága vagy eredménytelensége esetén pedig az esetet az egészségügyi hatóságnak is jelenteni kell. Ez a rendelkezés nem akadályozza azt, hogy az orvos a beteg megkeresésére a kezeléssel szembeni véleményét adjon.

V. 10. Más orvos szaktudásának, tevékenységének, képességeinek, magatartásának konkrét esettől független, általános bírálata súlyosan etikátlan, különösen akkor, ha a bírálat beteg kezelésének átvételét célozza vagy eredményezi.

V. 11. Súlyosan etikátlan a beteg állapotáról és kezeléséről szóló vitát a beteg vagy kívülálló laikus jelenlétében folytatni.

VI. Kapcsolat a természetgyógyászattal

VI. 1. A természetgyógyászati és a nem-konvencionális gyógyító eljárásokkal (a továbbiakban együtt: nem-konvencionális gyógyító eljárások) kapcsolatos jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

VI. 2. Az orvosnak a nem-konvencionális gyógyító eljárások alkalmazásakor is be kell tartania az e rendeletbe foglalt etikai magatartási szabályokat.

VI. 3. A konvencionális gyógyítási módszereket alkalmazó orvos köteles a hozzá forduló, nem-konvencionális gyógyító eljárásokkal vagy azokkal is kezelt beteget is mindennemű megkülönböztetés nélkül kezelni. Nem jelentik a beteg hátrányos megkülönböztetését a 11.2. pontban, a II.8. pontban és a II. 11. pontban foglaltak szerinti eljárások.

VII. Az orvos betegsége, alkalmatlansága

VII. 1. Az orvos egészségi alkalmasságával kapcsolatos jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

VII. 2. Az egészségügyi tevékenység végzésére alkalmasnak minősített orvos sem végezhet egészségügyi tevékenységet, amennyiben pillanatnyi állapota következtében a beteg számára nagyobb kockázatot jelentene a tevékenységével, mint amelyet annak elmaradásával okozna, ideértve az orvos fertőző betegségét is. Ha az orvos azt észleli, hogy munkatársa aktuálisan alkalmatlan állapotban vesz részt a betegek kezelésében, köteles munkatársának a megfelelő orvosi segítséget megadni, egyúttal pedig felszólítani az egészségügyi tevékenység abbahagyására. Amennyiben a munkatárs a felszólításnak nem tesz eleget, az észlelő orvos köteles ezt a tényét haladéktalanul az illetékes munkahelyi vezetőnek, ennek hiányában más intézkedésre jogosult és köteles személynek jelezni.

VII. 3. Alkohol vagy drog hatása alatt álló orvos nem vehet részt a betegek kezelésében. Ha az orvos azt észleli, hogy munkatársa alkohol vagy drog hatása alatt vesz részt a betegek kezelésében, a VII. 2. pontban foglaltak megfelelő alkalmazásával köteles eljárni.

VII. 4. Ha az orvos egészségi alkalmasságát érintő fizikai vagy mentális rendellenesség fennállását észleli, köteles a megfelelő orvosi segítséget igénybe venni és követni az ennek során kapott utasításokat, illetve javaslatokat. Ha az orvos azt észleli, hogy munkatársa egészségileg alkalmatlanná vált, a VII. 2. pontban foglaltak megfelelő alkalmazásával köteles eljárni.

VIII. Az emberen végzett orvostudományi kutatások etikai szabályai

VIII. 1. Az emberen végzett orvostudományi kutatásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

VIII. 2. Súlyosan etikátlan olyan kutatás végzése vagy

- egészségügyi dolgozóként - az abban való részvétel, amelynek kapcsán a beteg hatékony kezelését felfüggesztik vagy leállítják anélkül, hogy az új kezeléstől a beteg számára ésszerűen várható lenne bármilyen egészségnyereség.

VIII. 3. Súlyosan etikátlan olyan kutatás végzése vagy

- egészségügyi dolgozóként - az abban való részvétel, amelynek során új kezelést - beleértve az innovatív műtéti eljárásokat

is - alkalmaznak terminális állapotú betegeken, ésszerűen remélhető pozitív hatások nélkül.

VIII. 4. Ha a beteg visszautasítja a kutatásban való részvételt, ez rá nem járhat semmilyen hátrányos megkülönböztetéssel a további kezelés során.

IX. A tudományos közlések etikai szabályai

IX. 1. Az orvosnak először - a tömegtájékoztatást megelőzően - szakmai lapokban kell közzétennie új tudományos eredményeit, következtetéseit.

IX. 2. A tudományos közlések esetén a szellemi alkotásokhoz fűződő jogokkal kapcsolatos jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül.

IX. 3. A tudományos közlések szerzőit a megjelenés helye - így tudományos folyóiratok és más közlési fórumok - által a szerzőkhöz intézett felhívásban megjelölt szerzőségi kritériumoknak megfelelően kell a közlésen megjelölni. A szerzőnek tekinthető személy nevét nem lehet mellőzni a szerzők felsorolásából, illetve szerzőnek nem tekinthető személy nevét szerzőként nem lehet feltüntetni. Ezt a rendelkezést a szabadalmi és egyéb iparjogvédelmi ügyekben megfelelően alkalmazni kell.

IX. 4. A nem független, anyagilag vagy egyéb módon támogatott kutatások esetén a támogatással kapcsolatos információknak a tudományos közlésen történő feltüntetésével kapcsolatosan követni kell a megjelenés helye által előírt szabályokat. A támogatót a tudományos közlésen minden esetben fel kell tüntetni, és a valóságnak megfelelő információkat kell közölni. A támogatással kapcsolatos információkat a saját kiadásban megjelenő közléseken is fel kell tüntetni, ideértve a saját honlapon közzétetteket is.

X. Az orvos megjelenése a tömegtájékoztatásban

X. 1. A tömegtájékoztatási eszközökben - ideértve az internetet is - való megjelenést, közlést szabályozó jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése egyben etikai vétségnek is minősül, ideértve a reklámozással kapcsolatos szabályok vétkes megszegését is.

X. 2. Az orvosnak tájékoztatnia kell a nyilvánosságot a fenyegető jelenlegi és jövőbeli egészségproblémákról, veszélyekről, fel kell hívnia a figyelmet az egészségügyi ellátás minőségének vagy az orvosok szakmai függetlenségének hiányosságaira.

X. 3. A nyilvánosságnak adott információknak világosnak, tényszerűnek és elfogulatlannak kell lenniük. Nem kelthetnek sem alaptalan félelmet, sem nyugtalanságot a társadalomban, sem egyes csoportokban, személyekben, nem okozhatnak és ébreszthetnek megalapozatlan elvárásokat, reményeket.

X. 4. A közlés társadalmi hasznosságának lényegesen meg kell haladnia az orvos, illetve annak a hasznát, amelynek vagy akinek a nevében az orvos nyilatkozik: a közlés burkoltan sem szolgálhat jogellenes reklámozási, beteg-toborzási eszközként.

X. 5. Súlyosan etikátlan más orvos vagy szolgáltató szakmai vagy személyes jó hírnevének alaptalan rontására alkalmas bármilyen közlés. Amennyiben más orvos magatartásáról, tevékenységéről, hibáiról kének nyilatkozatot, a nyilatkozó orvos nem minősítheti a feltételezett szakmai hibát vagy etikai vétséget az azt vizsgáló eljárás befejezése előtt. Egyebekben a más orvostól tett nyilatkozatra az V. 1. pont, az V. 8. pont és az V. 10. pont szerinti rendelkezéseket is megfelelően alkalmazni kell.

X. 6. Az e fejezetbe foglalt rendelkezéseket az orvos, illetve az egészségügyi szolgáltató saját, a nyilvánosságnak szánt kiadványaira és internetes honlapjára is megfelelően alkalmazni kell.

XI. Az orvos és a társadalom

XI. 1. A gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök ismertetésére és reklámozására, valamint a gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök rendelése kapcsán a betegek tájékoztatására vonatkozó jogszabályi rendelkezések vétkes megszegése, továbbá jogszabálysértő reklámozás megvalósulása egyben etikai vétségnek is minősül.

XI. 2. Ha az orvosnak anyagi vagy személyes érdekeltsége van olyan egészségügyi szolgáltatóban, nem-konvencionális gyógyító eljárást nyújtó szolgáltatóban, gyógyszerárban vagy bármilyen egyéb szervezetben (a továbbiakban együtt: szervezet), ahová betegeket utal kezelésre, egészségügyi vagy egyéb szolgáltatások igénybevételére, köteles érdekeltségéről tájékoztatni a beteget.

XI. 3. Az orvos nem fogadhat el közvetítési díjat vagy bármilyen más anyagi vagy személyes előnyt másik orvostól, más személytől vagy szervezettől a beteg konzultációra vagy kezelésre utalása fejében. Az orvos nem ajánlhat fel vagy fizethet közvetítési díjat, nem nyújthat bármilyen más anyagi vagy személyes előnyt másik orvosnak, más személynek vagy szervezetnek annak fejében, hogy hozzá utaljanak beteget konzultációra vagy kezelésre.

XI. 4. Az orvosetikával összeegyeztethetetlen, ha az orvos betegével olyan közvetlen vagy közvetett kereskedelmi

kapcsolatot létesít, ami a beteget kiszolgáltatott helyzetbe hozza, illetve az orvos szakmai elfogulatlanságát befolyásolhatja.

XII. A gyógyszertárban szakmai feladatot ellátó személyekre vonatkozó különös szabályok

XII. 1. A gyógyszerész, illetve a gyógyszertárban szakmai feladatot ellátó személy minden olyan vétkes cselekménye, mulasztása, amely a betegek, a fogyasztók (a továbbiakban együtt: betegek) megtévesztésének vagy indokolatlan megkülönböztetésének minősül, tisztességtelen piaci magatartást, jogellenes versenykorlátozást, illetve árképzést valósít meg, továbbá a gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök kiszolgáltatásával és helyettesítésével kapcsolatos jogszabályi rendelkezésekbe ütközik, egyben etikai vétségnek is minősül.

XII. 2. A gyógyszerész a maga, illetve gyógyszertárat működtető nevében sem köthet olyan, szerződést, illetve nem fogadhat el olyan előnyt, amely a betegek hatékony és biztonságos gyógyszerellátását sérti vagy veszélyezteti.

XII. 3. A gyógyszertárban szakmai feladatot ellátó személy nem vállalhat olyan szerződéses kötelezettséget, illetve nem fogadhat el olyan előnyt, amely korlátozhatja vagy akadályozhatja szakmai függetlenségét, különös tekintettel a betegekkel szemben fennálló pártatlan és tárgyyszerű tanácsadási kötelezettség teljesítésére.

XII. 4. A gyógyszerész társadalmi funkcióját, tiszttségét nem használhatja fel a gyógyszer, gyógyászati segédeszköz forgalmának növelésére.

XII. 5. Egyebekben a gyógyszerészekre és a gyógyszertárban szakmai feladatot ellátó személyekre az orvosokra vonatkozó különös szabályokat kell értelemszerűen alkalmazni.

XIII. Az egészségügyi szakdolgozókra vonatkozó különös szabályok

XIII. Az egészségügyi szakdolgozókra és az egészségügyi tevékenységben közreműködő egészségügyi szakképesítéssel nem rendelkező személyre az orvosokra vonatkozó különös szabályokat kell értelemszerűen alkalmazni.